

ditorerne i særlige tilfælde skal kompenseres ved en delvis inddragelse af ordningen i gældssanerings-sagen.

4.2.2.3. En sådan overordnet regel bør gælde for alle typer pensionsordninger, uanset de konkrete vilkår i den enkelte pensionsordning. Den praktiske gennemførelse af inddragelsen i gældssanerings-sagen vil imidlertid afhænge af, hvilke betingelser, herunder særligt om vilkårene for tilbagekøb, de forskellige pensionsordninger er undergivet.

Disse betingelser for tilbagekøb og ophævelse i øvrigt af pensionsordninger nødvendiggør, at en lovregel om inddragelse af pensionsordninger i gældssanering vil skulle omfatte tre forskellige tilfældegrupper: Pensionsordninger med tilbagekøbsværdi, der er undergivet skyldnerens fri disposition, pensionsordninger med tilbagekøbsværdi, der ikke er undergivet skyldnerens fri disposition, og pensionsordninger uden tilbagekøbsværdi.

Pensionsordninger med tilbagekøbsværdi undergivet skyldnerens fri disposition vil f.eks. kunne omfatte privattegnede kapitalpensioner eller ordninger oprettet som led i et nu ophørt ansættelsesforhold.

Skyldneren vil uden skifterettens mellemkomst kunne stille disse ordninger til rådighed for kreditorerne. I det omfang tilbagekøb forudsætter en tilfredsstillende helbredserklæring fra skyldneren, må den pågældende loyalt medvirke til indhentelse af en helbredserklæring, idet skyldneren i modsat fald efter Konkursrådets opfattelse må nægtes gældssanering.

Pensionsordninger med tilbagekøbsværdi, der ikke er undergivet skyldnerens fri disposition, vil typisk være arbejdsmarkedspensioner oprettet i forsikrings-selskaber eller pengeinstitutter. Tilbagekøb af denne type ordninger vil typisk kræve samtykke fra arbejdsgiveren.

Efter den nugældende praksis vil indbetalinger på pensionsordninger, hvis indhold er usædvanlig for det pågældende ansættelsesforhold, skulle indgå i gældssanerings-sagen. I praksis vil dette blive gennemført ved, at skyldneren skal tilbyde kreditorerne et vist – formentlig skønsmæssigt ansat – beløb som kompensation for det »for meget« indbetalte, hvilket typisk vil medføre en forlængelse af den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående gæld. Skyldneren vil hermed ikke nødvendigvis kompensere kreditorerne fuldt ud for det for meget indbetalte beløb, eftersom dette i visse tilfælde ville indebære, at der skulle fastsættes en meget lang afdragsperiode.

Konkursrådet har overvejet, om der skal indføres en mulighed for at inddrage denne type pensionsordninger i gældssanerings-sager uden samtykke fra arbejds-

giveren, når blot skyldneren er indforstået hermed, dvs. om skifteretten skal have adgang til ved usædvanlige indbetalinger på sådanne ordninger at tilside-sætte et vilkår om samtykke fra arbejdsgiveren som betingelse for (delvis) ophævelse af en skyldners pensionsordning.

Konkursrådet anfører, at efter det for rådet oplyste, er baggrunden for kravet om samtykke reelt begrundet i hensynet til skyldneren, og en fravigelse af kravet om samtykke fra arbejdsgiveren til (delvis) ophævelse af en pensionsordning i forbindelse med gældssaneringen, vil efter Konkursrådets vurdering ikke modarbejde grundlæggende hensyn til den arbejdsgiver, der har foretaget indbetaling på pensionsordningen. En regel om ophævelse af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger uden arbejdsgiverens samtykke har således alene til formål at etablere en praktisk mulighed for at inddrage usædvanlige pensionsindbetalinger i gældssanerings-sagen.

Konkursrådets foreslår på den baggrund, at der skabes mulighed for som hovedregel at sikre kreditorerne en fuldstændig kompensation for de indbetalinger, som har været usædvanlige efter skyldnerens ansættelsesforhold. Kreditorerne vil samtidig kunne sikres en hurtigere afregning af den bestående del af skyldnerens gæld som alternativ til en (længere) forlængelse af afdragsperioden. Det er samtidig Konkursrådets vurdering, at denne afregningsform i realiteten vil udgøre en lettelse for den skyldner, der efter den nugældende praksis risikerer en afdragsperiode på (væsentligt) mere end 5 år.

Konkursrådet har overvejet, om der også bør være adgang for kreditorerne til i en gældssanering at kræve usædvanlige betalinger på *pensionsordninger uden en genkøbsværdi* inddraget i sagen. Dette vil kunne f.eks. kunne være relevant ved pensionsordninger, hvor genkøb forudsætter en tilfredsstillende helbredserklæring, som skyldneren ikke kan fremskaffe.

En adgang til tilbagekøb uden en fornøden helbredserklæring vil medføre, at skyldneren i forbindelse med gældssanerings-sagen får en bedre ret over for forsikrings-selskabet end normalt. Indføres en sådan adgang i gældssanerings-sager, opstår der efter Konkursrådets opfattelse risiko for, at »dårlige liv« vil kunne benytte gældssanerings-systemet til at omgå forsikringsbetingelserne, hvorefter pensionsordninger ikke kan tilbagekøbes.

På denne baggrund finder Konkursrådet, at der i gældssanerings-sammenhæng ikke bør være adgang til for en skyldner at tilbagekøbe en personforsikrings-ordning, når den pågældende ikke kan fremskaffe en tilfredsstillende helbredserklæring, der på grund af